

РЕШЕНИЕ

№ 6646

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мария Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **7748** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. Б. Б., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],
[улица], № 24, срещу Решение от 08.06.2012г. Софийски районен съд, 122 състав, по
НАХД № 1808/2012г., потвърждаващо наказателно постановление /НП/ № 105671 от
10.11.2011 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при Столична
дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на П. Б. Б. са наложени следните
административни наказания „глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.
183, ал. 4, т. 6 във връзка с чл. 104а от ЗДвП и „глоба” в размер на 100 /сто/ лева и
„лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец на основание чл. 175,
ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 103 от ЗДвП.

Касаторът оспорва в цялост постановеното от Софийски районен съд решение поради
наличието на касационните основания по чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс
/НПК/. В касационната жалба са развити съображения за неправилно приложение на
материалния закон, доколкото се оспорва обективността на дадените свидетелски
показания, като се акцентира върху факта, че свидетелят ежедневно съставя актове за
установяване на административни нарушения /АУАН/, еднотипни по своя характер.
Твърди се, че атакуваното НП е неточно, с непълни констатации и описание на
обстоятелствата, при които се визира извършването на административното

нарушение. Преценката на съда е извършена при спорни обстоятелства предвид липсата на достатъчно доказателства, ангажирани от административнонаказващия орган. Касаторът излага своето становище за наличието на съществени процесуални нарушения при издаването на НП. В съответствие на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН следва да е налице пълно единство между цифровата квалификация на деянието и неговото словесно описание – обстоятелство, което липсвало в издаденото НП. Предвид факта, че не са обсъдени всички доказателства по делото, съдебното решение било постановено при липса на мотиви. Касаторът претендира отмяна на решението от 08.06.2012г. на Софийски районен съд, НО, 122 състав по НАХД № 1808/2012г., респ. отмяна на наказателно постановление № 105671 от 10.11.2011 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Ответникът по касационната жалба отдел „Пътна полиция” при СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 08.06.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, по НАХД № 1808/2012 г. е потвърдил наказателно постановление № 105671 от 10.11.2011г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на П. Б. Б. са наложени следните административни наказания „глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 във връзка с чл. 104а от ЗДвП и „глоба” в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 103 от ЗДвП. П. Б. Б. е уведомен за същото на 26.07.2012г. Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Решението на районния съд е допустимо. Постановено е по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление № 105671 от 10.11.2011г., не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

При постановяване на съдебното си решение първоинстанционният съд е събрал и кредитирал като логични и непротиворечиви следните доказателства: свидетелските показания на В. Ч. – актосъставител, заповед № Из-1687/02.07.2010г. на Министъра на вътрешните работи, АУАН № 105671 от 29.10.2011г. и възражение от касатора с вх. № 3631 от 31.10.2011г. Въз основа на АУАН № 105671 от 29.10.2011г. е издадено атакуваното НП № 105671 от 10.11.2011г. Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства, поради което същата намира, че районният съд е установил фактическа обстановка, съответстваща на събраните по делото доказателства. Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото.

В тази връзка, от фактическа страна е установено, че на 29.10.2011 г. около 11:50ч., в [населено място],[жк], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]П. Б. Б. е управлявал товарен автомобил „С. Д.” с ДК [рег.номер на МПС] . В. Ч. и П. З. –

полицейски служители при 07 РУП – СДВР, упражняващи контрол по спазване на разпоредбите на ЗДвП, забелязали, че Б. по време на управлението на МПС използвал мобилен телефон, без да използва устройство, позволяващо му използването на телефона без участие на ръцете. Свидетелят Ч. навлязъл в пътното платно, по което се движело управляваното от жалбоподателя МПС, и подал сигнал със стоп палка по образец на МВР. Пред товарния автомобил не се движели други автомобили. Касаторът Б. възприел подадения сигнал, обърнал главата си наляво и продължил да управлява автомобила.

В този смисъл районният съд правилно е констатирал, че е осъществен съставът на чл. 104а от ЗДвП, а именно: „на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му”. От обективна страна, нарушението е формално, като включва използване на мобилен телефон от водача на МПС. От субективна страна, деянието е извършено виновно. С оглед на гореизложеното, е напълно обосновано ангажирането на административнонаказателна отговорност на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП.

Районният съд правилно е констатирал, че е осъществен съставът на чл. 103 от ЗДвП, а именно: „при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания”. От обективна страна и в съответствие на събрания по делото доказателствен материал, се установява несъмнено осъществяването на нарушението. От субективна страна деянието е извършено виновно. С оглед на гореизложеното, е напълно обосновано ангажирането на административнонаказателна отговорност на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Въз основа на тези изводи и на основание подробните мотиви, изложени от първоинстанционния съд относно осъществяване състава на процесното административно нарушение и определяне вида и размера на наложеното административно наказание, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 08.06.2012 г. на СРС, НО, 122-ри състав е правилно.

В своята касационна жалба П. Б. Б. претендира нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения както при постановяване на съдебното решение, така и при издаването на НП. Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението подлежи на обжалване на основанията, посочени в чл. 348 от НПК. Видно от направените по-горе изводи, се установи, че първоинстанционният съд е спазил материалноправните разпоредби на ЗДвП. Обсъдени са всички доказателства, съдебният акт е мотивиран, поради което същият е постановен при спазване на процесуалноправните разпоредби на закона.

Касаторът извежда становище за съществено процесуално нарушение при издаване на АУАН и НП на основание чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. АУАН поставя началото на административнонаказателното производство, поради което същият не подлежи на самостоятелно обжалване. Въз основа на издадения АУАН административнонаказващият орган постановява НП, в което следва да има пълно съответствие между описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават, законните разпоредби, които са били нарушени виновно и вида и размера на наказанието. При установено несъответствие винаги е налице нарушение

на чл. 57, ал. 1, т. 5-7 от ЗАНН, което по своя характер е от вида на съществениите. В настоящия казус е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, доколкото в НП е некоректно посочена разпоредбата на чл. 104 от ЗДвП. Същата регламентира извършени нарушения, когато участват МПС със специален режим на движение. В АУАН, както и в постановеното съдебно решение, е визирана разпоредбата на чл. 104а от ЗДвП в съответствие на осъществилата се фактическа обстановка. Поради наличието на порок при издаването на НП, който води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, съдебното решение в тази част следва да бъде отменено. В останалата част решението е правилно и следва да бъде потвърдено. Касационната инстанция споделя доводите на въззивния съд, поради което не следва да ги преповтаря.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 08.06.2012г. по НАХД № 1808/12г. на Софийски районен съд, в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление № 105671 от 10.11.2011г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, в частта му, с която на П. Б. Б., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 във връзка с чл. 104 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО наказателно постановление № 105671 от 10.11.2011г., издадено началника на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на П. Б. Б., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 във връзка с чл. 104 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 08.06.2012г. по НАХД № 1808/12г. на Софийски районен съд в останалата му част.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.